

gram, det vil sige paa den Maade, at vi ude i Befolkningen ville gøre alt, hvad vi kunne, for at gøre den store Fare, som dette Program indeholder, forstaaelig for den. Jeg haaber, at det skal komme til at gøre os mere Gavn end Regeringen og dens Tilhængere. — Med Hensyn til det militære, tror jeg næppe, at det vil lykkes mig at blive enig med den højtærede Krigsminister, derimod kan jeg ikke andet end paaskønne de Udtalelser, som han fremkom med vedrørende Arbejderforholdene under Militæretaten. Den højtærede Minister udtalte, at han ikke havde noget imod at gaa med til at forhøje Tøjhusarbejdernes Løn fra 2 Kr. 50 Øre til 3 Kr. daglig og endvidere at betale denne for de Fri- og Helligdage, som liggé uden for Søndagene. For disse Udtalelser vil jeg takke den højtærede Minister, og jeg haaber saa, at det under Finanslovens videre Behandling maa lykkes at faa gennemført denne beskedne Lønningsforbedring.

Jeg skal saa tillade mig at henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen). Der er jo allerede bragt ham Taksigelser fra forskellige Sider. Baade det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Busk) og det ærede Medlem for Assens (Berntsen) have jo takket det ærede Medlem. Jeg vil gøre det samme; og det er ret naturligt, fordi der altid maa være Glæde, naar en Synder omvender sig. Det var mig en stor Vederkvælgelse at høre de djærve Udtalelser, som det ærede Medlem for Hillerød fremsatte, og jeg tænkte straks i mit stille Sind, at der vilde Socialdemokratiet faa en kraftig Bundsforvant i Kampen mod Militarismen. Hans Udtalelser have naturligvis ikke vaakt Glæde overalt. Vi hørte saaledes, at Regeringens Chef ikke optog dem paa denne Maade, men formede sit Svar til det ærede Medlem som en meget skarp Reprimande. Jeg havde ventet, at det ærede Medlem havde givet et lige saa skarpt Tilsvaer, og jeg blev overrasket ved at se, at det i Stedet derfor blev en bodfærdig Afbigt, som det ærede Medlem gjorde Regeringens Chef. Det gør mig naturligvis noget tvivlraadig om, hvorvidt jeg tør se en kraftig Bundsforvant i det ærede Medlem. Skulde det indskrænke sig til det Optrin, som vi nu have set, minder det hele jo kun om den bekendte Talemaade om at fare op som en Løve og falde ned som et Lam.

Der har i de sidste Dage været talt overordentlig meget om Regeringens Pro-

gram, og jeg kan sige, at det have vi talt om, lige siden denne Regering blev dannet, men det har aldrig kunnet lykkes — undtagen nu paa Militærvæsenets Omraade — at faa at vide, hvori Regeringens Program bestaar, og det er fremdeles en Gaade. Jeg kan paa en vis Maade godt forstaa, at Regeringen ikke holder af at rykke ud med Sprøget. Regeringen støtter sig jo til Højrepartiet, men Højrepartiet staaer jo nu for Tiden splittet i tre eller fire Grupper, der bekæmpe hinanden indbyrdes paa det kraftigste, og det er naturligvis vanskeligt for Regeringen at fremsætte et Program, der kan passe for disse modstridende Elementer, der findes inden for Højre. Det er maaske en af Grundene til, at Regeringen ikke giver efter for de stærke Opfordringer, som rettes til den; men der er dog een Ting, hvorom baade Regeringen og det modstridende Højre ere enige, det er at dække over Fortiden. Al den Raadenskab og Demoralisation, som voksede saa frodigt under Estrupætæt, ere de alle sammen enige om at dække over, om det maa der ikke komme noget frem. Men af og til løftes der en Flig, saa at man kommer til at se bag ved det Tæppe, der skulde dække for den sørgelige Fortid. En saadan Flig er bleven løftet, for saa vidt angaar hele vor Jærnbaneforvaltning i de senere Aar; idet vi have faaet Øje for, at Højre og Regeringen gennem en lang Aarrække systematisk have forsømt Udviklingen af vort Jærnbanevæsen for derigennem at kunne skaffe de nødvendige Penge til at faa Fæstningen bygget for. Af og til komme saadanne Oplysninger frem, men ellers i Almindelighed ere baade Regeringen og Højre fuldt ud enige om at skjule og dække over den brødebetyngede Fortid. Derom ere de alle enige, og jeg forstaaer saa godt, at Højre ikke ønsker, at den Dag skulde oprinde, at der kom et Venstreministerium, som kunde faa Adgang til at rode op i de Sager og alle andre Ting fra Provisorieregimentet. Der fremkom en Udtalelse fra det ærede Medlem fra Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) om, at vor politiske Udvikling skulde foregaa i smaa Skridt. Denne Udtalelse blev hilst med stor Glæde af Højres Ordførere, først af det ærede Medlem fra Skelskør (Scavenius), dernæst af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) og endelig af selve Regeringens Chef. Alle sammen vare de inderlig glade ved at høre, at den Mand, der stod som Talsmand, som Ordfører for det største Parti